

Név: Balla Regina
Szak: építész doktori képzés (phd)
Célország: Hollandia
Város: Delft
Mobilitás formája: szakmai gyakorlat
Fogadóintézmény neve: Delfti Műszaki Egyetem

Kóstold meg a caramel stroop wafelt :)

Doktoranduszként a TU Delften

2018. szeptember 11.-én érkeztem meg a hollandiai „kivárosba” Delftbe. Az utazás alapvetően egyszerű volt. A legolcsóbban az Eindhoven repterére érkező Wizzair repülőjáratokkal lehet eljutni Hollandiába, majd ezután vonattal vagy esetleg (flixbusz) busszal+vonattal lehet tovább utazni az épp, hogy csak 100 ezer főt túllépő lakosságú városba. A vonat a városközpontba érkezik, az állomástól 5 percre található a történelmi központ híres piacterével, az egyetem 15 perc gyalog, de helyijáratos buszokkal is el lehet jutni kampuszra. Én szerencsés vagyok, mert alapvetően a korábban már kiköltözött ismerősömnél tudtam megszállni, de azoknak is tudok tippet adni, akiknek nincs ilyen mázlija és szintén doktoranduszként jönnek ki. Ha valaki pl. egy egész szemeszterre érkezik lehetőség van kollégiumot igényelni vagy egy szobát kivenni és akár még lakhatási támogatást is kaphat, de mivel pl. én 3 hónapra jöttem így az ilyen fajta lehetőségek nem kerülnek szóba. Ha nem lett volna szállásom, egy ismerősöm ajánlásában, lehetőségem lett volna pl. a Delft-hez közeli, Rotterdam kikötőrendszerében elterülő, mégis önálló Schiedam városban megszállni, ami 10 perc vonattal Delfttől. Ez a terület, bár kétes híre van a bevándorlók miatt, egész hangulatos, alacsonyak a bérleti díjak, de a legjobb a vonatállomás melletti egykori irodaházból kialakított privát kóli. (<https://www.sdam.nl/zien-doen/horeca-overnachten/info/campus-student-budget-hotel-schiedam>) Itt jelentkezni lehet hosszabb rövidebb időre is egyedül vagy akár ketten egy szobába és az árak is barátságosak mondhatóak az itteni viszonyok között, mitőbb még magyarok is vannak a fenntartók között. Én mégis Delftben laktam és szuper helyen. Mint mindenki biciklivel jártam mindenhol, aminek a beszerzése is tudok tippet adni. Egyrészt van egy olyan kölcsönző, ahol havi 15-20 euroért kapsz egy elég jó állapotú biciklit (<https://swapfiets.nl/en/>), amit ha ellopnak vagy elromlik, azonnal pótolnak, cserélnek. Másrészt Hollandiában annyi bicikli van, hogy az értéke hihetetlen alacsony. Először egy 40 euros klasszikus holland biciklit vettem a Facebook marketen, de kiderült, hogy valószínűleg el fog törni az elülső keréktartó, így nem vagyok rá büszke, de továbbadtam. Teljesen véletlenül sikerült találnom mindezután egy bácsit, aki hobbiból az önkormányzat által gazdátlanak ítélt bicikliket újított fel. 65 euróért vettem olyan szuper biciklit, amit bárki megirigyelne, remélve, hogy egykori gazdája nem követeli vissza. Szóval volt hol laknom, volt biciklim, de milyen volt az egyetem? Az egyetemen volt egy mentorom, akivel korábban Budapesten ismerkedtem meg. Willemijn minden évben 80 fős diákcsoporttal érkezik a magyar fővárosba, hogy felfedezzék a számukra fontos helyszíneket, melyek a tavaszi első negyedéves tervezési tantárgyuk tervezési területei. Mindemellett a BME-en előadásokat hallgatnak egy-egy városrészt vagy egész Budapestet érintően. Elsőre 2017 tavaszán tartottam egy ilyen

csoportnak előadást a paneles építészetünkről, azóta jó kapcsolatban vagyunk Willemijnnel és idén is segíteni fogom a munkáját, ahogyan ő segítette az enyémet Delftben. Bár a kapcsolatom nagyon jó volt az egyetemhez Willemijn által, bejutni doktoranduszként csak jó eredményekkel és egy jó pályázattal lehetett. Még 2018 májusában kellett készítenem egy kisebb pályázatot, angolul kellett beküldeni az önéletrajzom, kutatási portfólióm, doktori témaösszegzőm és az általuk kért hosszúságú válaszokat igénylő kérdőívet, melyet később egy közös tanszéki meetingen értékelték, s június végén jött a jó hír, hogy sikerült, mehetek. Ebben a részben az volt a nehéz, hogy ahhoz, hogy az ember ki tudjon jutni egyszerre kell pályázni az erasmus ösztöndíjra, ha jobb ösztöndíjat szeretne egyúttal a campus mundira és az egyetemre, s mindennek egyszerre kell sikerülnie. Nekem sikerült, s 2 hét ügyintézés után az egyetemen is megtaláltam a helyem és a lehetőségeim. Doktoranduszként azzal támogatnak, hogy szabadon hozzáférhetsz minden könyvtári és elektronikus anyaghoz; kreditek felvétele nélkül részt vehetsz kurzusokon, ha szeretnél; ingyen nyomtathatsz és fénymásolhatsz; kapsz emailcímet is, ami azért szuper, mert a TUdelft-re a címedben sokkal többen mondanak egy interjú során igent, mint nélküle; de még a kávé és a tea is ingyenes az épület bármelyik pontján a személyre szóló campus kártyáddal. Sajnos csak a végén jöttem rá, de mint idegen diák idegen országban érdemes megtalálni az olyan eseményeket és helyeket, ahol még több emberrel tudsz találkozni, ezen az egyetemen a TUXDelft adja a keretet minden ilyesmihez, ahol kedvezményesen tudsz részt venni ezeken az órákon, eseményeken, érdemes figyelni. A mindennapok doktoranduszként hasonlóak, mint otthon, nagyon önállóan és tudatosan kell felépíteni a mindennapjaidat, és ha tudod, már jó előre megtervezni, hogy ha esetleg kik azok a kutatók, akikkel szívesen beszélgetnél a témádról. A jó hír, hogy nagyon nyitottan fogadják a megkereséseket, de nekem még abban is segítettek, hogy külső építészirodákhoz el tudjak menni egy-egy interjú erejéig. A tanszékeken belül kisebb kutatói csoportok vannak, az én csoportom elég multikulturális volt, Svájcából, Szerbiából és Olaszországból is voltak kollégák. Érdekes volt szembesülni azzal, hogy a nyugati társadalomban a kutatók valóban az ösztöndíjak után mennek, legyen az akár több ezer kilométerre hazájuktól. Mindenkinek az a célja, hogy olyan helyen kutasson, ahol ehhez a legjobb háttérrel rendelkezik. Mind szakmailag és anyagilag. A delfti egyetem egyértelműen a világ legjobbjai között szerepel. Mégis tisztában kell lennünk azzal, hogy ez egy rendkívül jól felépített és hosszú évekre visszatekintő kutatói társadalom munkájának eredménye. A delfti doktoranduszokat vagy posztdoktorokat hallgatva azt gondolom bármelyik kollégám megállná a helyét doktoranduszként ezen az egyetemen is, mint otthon. Így arra ösztönözöm társaimat, hogy próbálják ki magukat, mert mindenképpen csak profitálhatnak belőle. Még most igyekszem feldolgozni a kapott tudásanyagot, de már most látom, hogy nagy szerepet fog játszani a kint töltött idő a disszertációm sikerességében. Ezeknek a tapasztalatoknak a megélésére az erasmus és a campus mundi ösztöndíj támogatás nélkül nem lett volna meg a lehetőségem.